M. 11503:1-50. G.875

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lands universitet

Vätternexpeditionen 1936.

Småland.
Vista hd.
Visingsö sn.

(Larsson): Stigby
(Gustavsson): Grönsta, Torp ??
(Karlsson): Visingsborg, Vrixlösa ??
(Sven Nilsson): Habovället.

Innehåller: ~~49~~ 50 blad folio
med 70. fotografier
och 11 teckningar

M. 11503:1.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Om vintern förekommer ej mycket fiske. Med 5 eller i bland 10 års mellanrum fryser sjön till. Då tar man ut sin "mietekoja" och nutar loke. (Karl K:gon: Loke) Mera sällan användas nät. (Se Gustavsson: Isfiske).

På våren – i maj eller apritbörjar sommarfiskat. Ngt gädda får man i Erstaviken, abborren nappar alltemellanåt å det för honom avsedda nätet och röding och sik infinna sig under sommarens lopp. Under sommaren bedrives fisket med svirvlar och drag, lod m. m. efter motorbåtar (Se N.K:g avdelning för fiskeredskap) På hösten nätfiske igen. Mest sik och röding. (Se vidare Gustavsson)

M. 11503:2.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv.forskning vid Lunds universitet

Fisket å Vieingsö har helt omlagts i s. m. motorbåtarnas tillkomst. De gamla båthusen, som ligga tätt längs med öns kuster, innesluta båttyper, som förut uteslutande användes. Dessa voro

1. "Höglundare" — redogörelse August Larsson Stigby
2. "Tellinare" — utförlig redogörelse går att få hos Aug. Tellin, Fingal.
3. "Strandbergare" — komma Enen från Fingal
4. "Brevikare" — redogörelse och mätning å platsen i fråga.

Vid Tunnerstads brygga håller förändringen pist på att manifestera sig. Båthuset innehåller redskapen och de gamla båtarna. Motorbåtarna hissas upp i "spel", som även senare överbyggas till båthus.

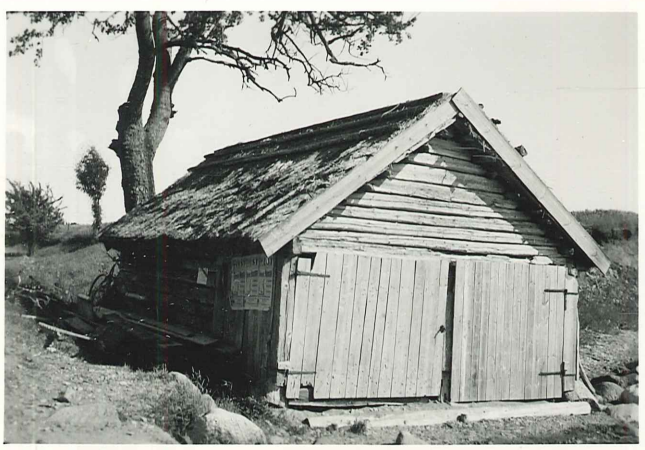

1

2

M. 11503:3.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Den ältsta typen av spol förekommer vid Gustavssons brygga i Erstaviken. Två linor ha omlindats med säckväv. Dessa läggas omkring båten – eller bättre: under och linorna förkortas då spakarna draga axeln, å vilka de äro fästade – runt.

3

4

5 Båten å sista fotot.* ingalunda typisk för Vättern och kan ej räknas till "allmogebygge".

Många flor båthus finnes givetvis att fotografera. Även mätning av en äldre typ vid Stigby Tomskvärd.

6

* Ej från Ersta utan fr. Bäckmans brygga vid Tunnerstad.

M. 11503:4.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

August Larsson är 76 år gammal. Han har sitt landställe och bedriver samtidigt fiske. Så är även fallet med de andra bönderna, emot bo i Stigby. Åkerlapparna gå ända ned till sjön. Här stupar emellertid stranden brant ned och vägen fortsätter i en brygga.

7

8

På ömse sidor om bryggan och vägen ligga båthusen.

9

10

M. 11503:5.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Det älsta av dessa ligger strax till höger om vägen*. Timret har förut varit använt till nyn annan byggnad. Stilen ändå enhetlig.

*dvs. Längst i söder.

11

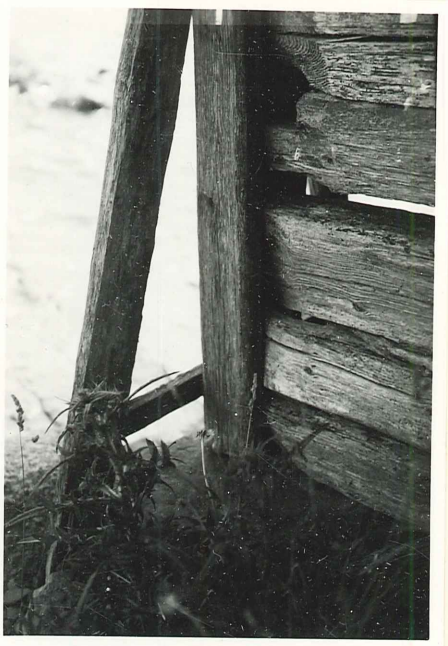

12

Taket är utskjutande c:a 1 m. Halm.

13

14

I varje båthus ligger 1–2 båtar. I det älsta båthuset ligger en "Höglundare". Det är Sven Larsson – av oförklarlig anledning kallad Höglund – som förfärdigat den. – Mått: se ritning! Borden lades i vatten och böjdes för hand efter "en ställ". Spanten går under benämning "vränger" och ha tåljts efter borden, sedan dessa böjts. De äro ofta skarvade.

M. 11503:6.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv forskning vid Lunds universitet

— "vrängerna" nämligen.

15

Dessa "vränger" äro gjorda av ek. Fören är jämförelsevis låg. Bredviksbåtarna äro exempelvis högre och smäckrare. Dock innebär "Höglundaren" en förbättring gentemot "Telinaren", som verkar lägre och klumpigare. "Brevikarna" anses dock av befolkningen å Visingsö vara mindre goda sjöbåtar. Även "vrängerna" äro i "Brevikarna" av gram, dessutom påstås stävarna vara mindre hållbara. Höglundarna bättre.

16

17

M. 11503:7.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Aktern är som synes spetsig.

18

Dock gjorde Häglund även båtar med akterspegel.

Ett "värbor" går runt båten i runtkant. Brädet närmast under kallas "spetsbord". Namnet därav att det är spetsigt i båda ändar. I detta spetsbord löper på insidan en ribba "rullingen".

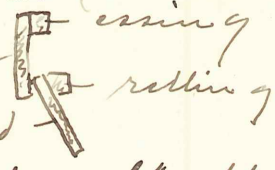

Ovanför kommer så "värbordet" eller "skvättbord" som enligt Larsson var avtagbart. Detta bord är också förstärkt med en ribba "essingen".

19

I essingen fastsatte man underifrån en rulle att dra nya "gubben" med.

20

M. 11503:8.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv-forskning vid Lunds universitet

De gamla årorna hade inga hål. Man satte fast två "rortullor" — rà tulla — i essingen och åran lades mellan pinnarna, som voro av starkt träslag — vanligtvis ene. Numera finnes ett järnskott hål satt å rortull av järn.

21

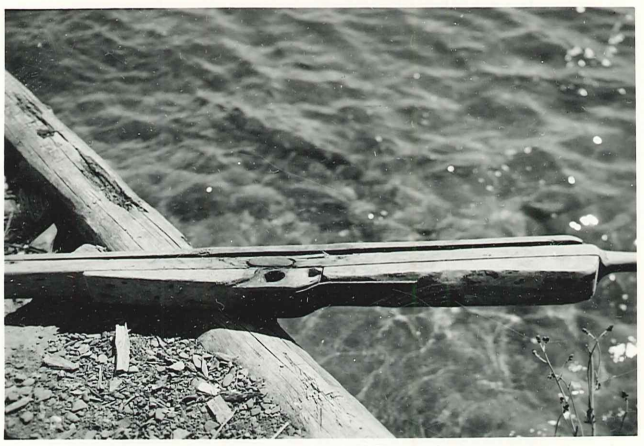

22

Rorkulten är försedd med en urholkning till rodret.

23

24

Båtarna drogos förr upp på land. med tillhjälp av oxar. Nu använder man ett spel inne i båthuset. Båten vilar mot en stötte.

25

M. 11503:9.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv-forskning vid Lunds universitet

Vid Stigby brygga fanns även en s. k. "Tellin båt". Enl. uppgift av Larsson är den byggd av August Tellin i Fingal.

26

27

Den är rakare byggd än både "Breviks"- och "Höglund sbåtarna" och är dessutom Flatbottnad. För närmare redogörelse av båten är besök hos båtbyggaren, som ännu lever av intresse, varför ngn mätning av denna bättyp längsligast göres å Tellins verkstad. Tören har den obligatoriska "näsan" — fremstammens förlängning uppåt.

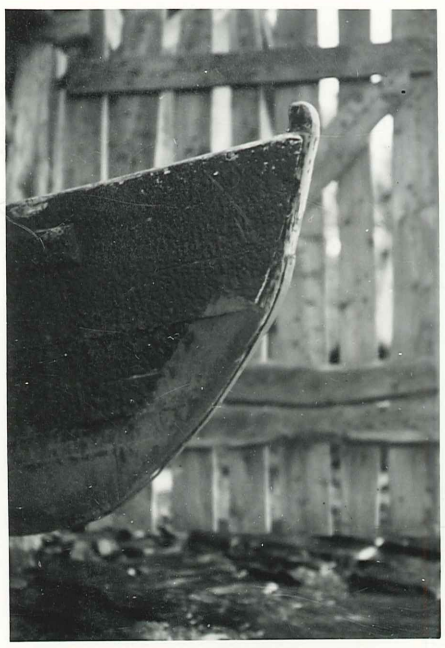

28

29

M. 11503:10.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Aktern är spetsig. Båten flatbottnad. "Stödjeträet" till hoften kallas krok – krok. Är fastsatt med trädobbar, liksom spanten – "vrängerna".

30

31

Till vist ännu en bild av fören samt meddelaren August Larsson.

32

33

M. 11503:11.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Höglundare: A: plan.

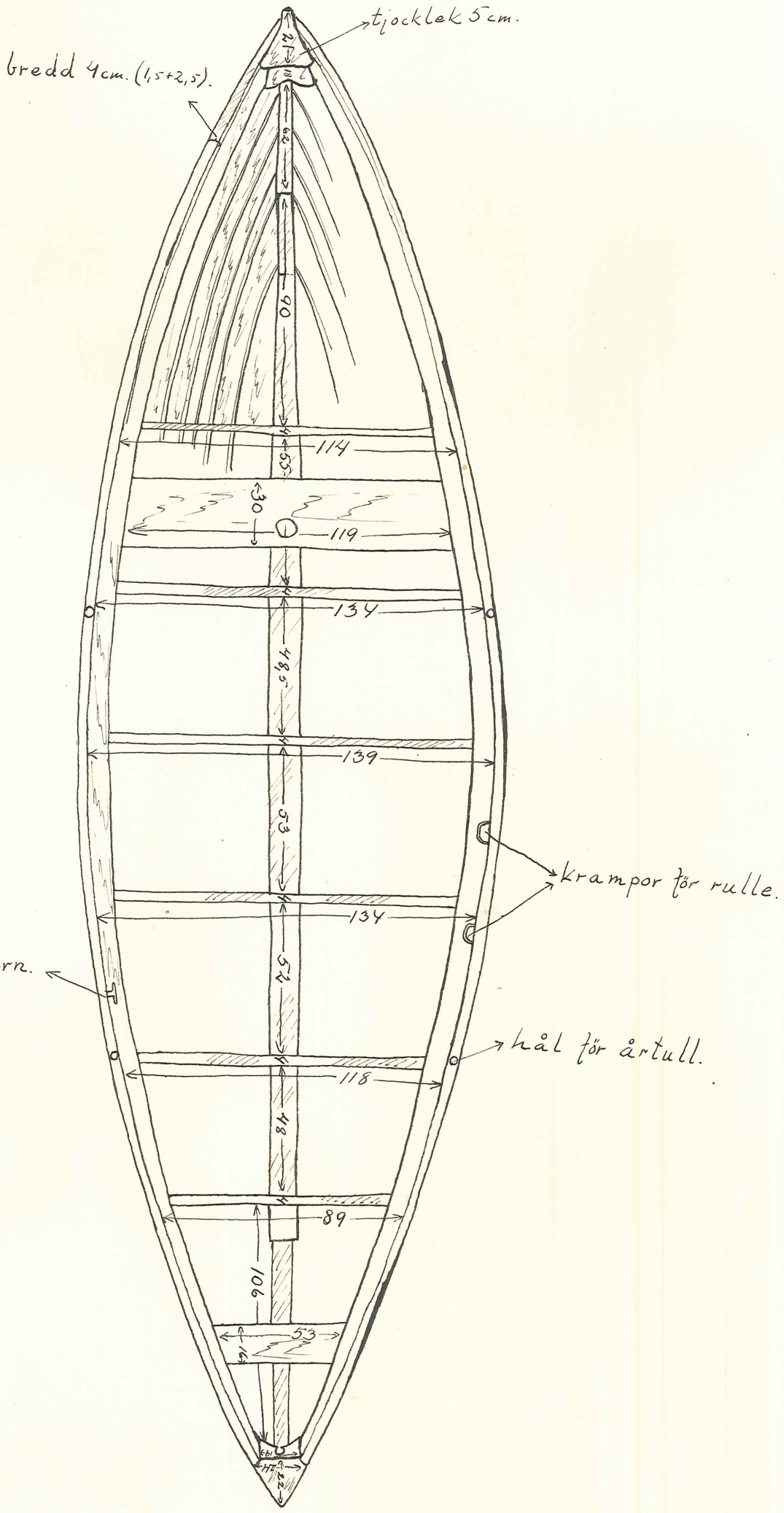

Skala: 1:20.

G. L.

M. 11503: 12. 875

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Höglundare: B: Längdsektion.

Skala: 1:20.

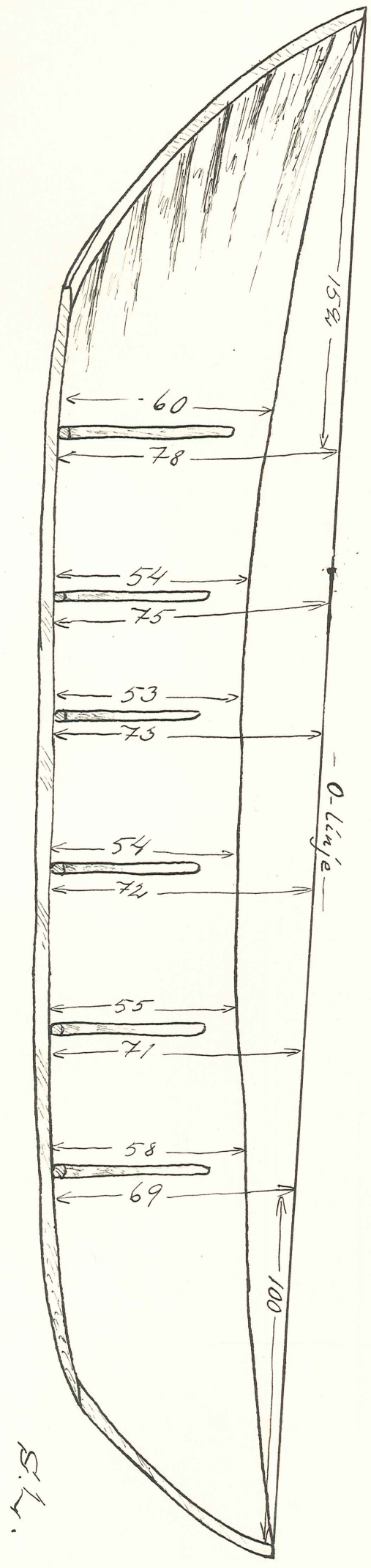

M. 11503: 13.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Höglundare: C: detaljer.

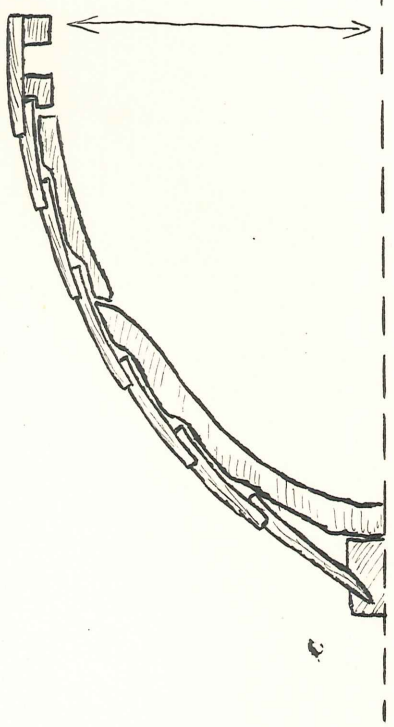

C:1. Detalj av spant.

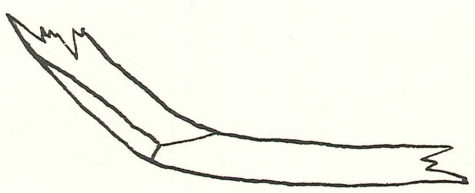

C:2. Skarv å köl.
[För.]

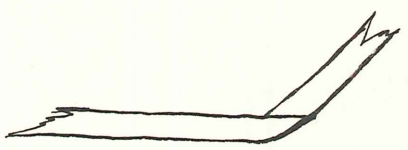

C:3. Skarv å köl.
[Akter.]

G. L.

M 11503:14.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Gustavsson är 62 år gammal. Han har sitt lantbruk men arbetar även som yrkesfiskare.

Utterfisket förekommer runt hela ön. Man följer kusten och får fisk lite varstans.

2 notdrätter finnas vid norra delen av ön. Den ena vid Erstaviken, den andra Sandudden. Det är båda allmänningar, och vem som vill får dra not där. Det ansta man får i Erstaviken är sik och abborre. En del gäddor nappa även å krok i kärret. — Näste notdrätt är å andra sidan vid Rönäs.

I oktober, nov. och dec. fiskas sik och röding. Näten sättes vid norra stengrundet och även södra på båda sidor om Borgaslott. "Nätlängorna" äro c:a 1 km. långa och stå 1/2 mil ut till sjöss.

Flugfiske är äldre än fiske med utterlapp. Flugan är fabriksgjord och försedd med en krok fäst på en lina, som löper ut från roddbåtens akter.

M. 11503:15.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Långrev är ett gammalt redskap. Man har 12 trådigt garn till rev och 6 trådigt till tafvar. Revlängan är 2-3 km, 5-6 m. mellan tafvarna, som äro 1 m. långa. Krokarna köpas nu förtiden färdiga. Förr gjordes den av märning. Man filade ett jack och böjde tråden. Den böjda delen kallas böje. Kroken 2 cm. lång. Reven lägges i en "revasjå" med 1 dm. hög kant.

Pulefisket har även gamla anor. Nätet 3-4 m. högt, 30 m. långt har 50 mm. maskor. På 3-4 m. djupt vatten sänkes ena änden av nätet + sänke till botten. Därefter ror man i allt trängre cirklar mot mitten och "pulsar" med en "puls" och skrämmer så fisken in i nätet. Bortre ändan av nätet bildar en påse som på not. Där samlas fisken i "vrélet". En "våle" markerar nätets början.

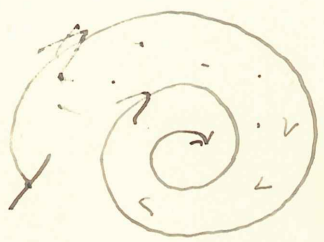

M. 11503:16.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

IV

Kavle

Näten bundos förr-itiden för hand. Det var lingarn, som användes. Detta bands kring en kavle – vanligtvis av björk eller annat hårt träslag. Varierande storlek efter som man ville ha näten.

M. 11503:17.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv.forsk-
ning vid Lunds universitet

IV

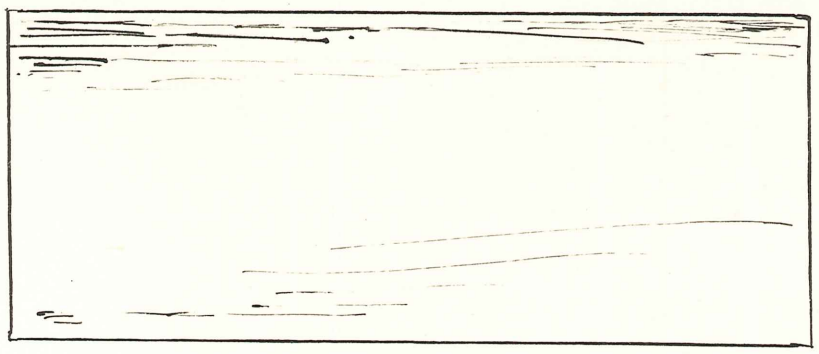

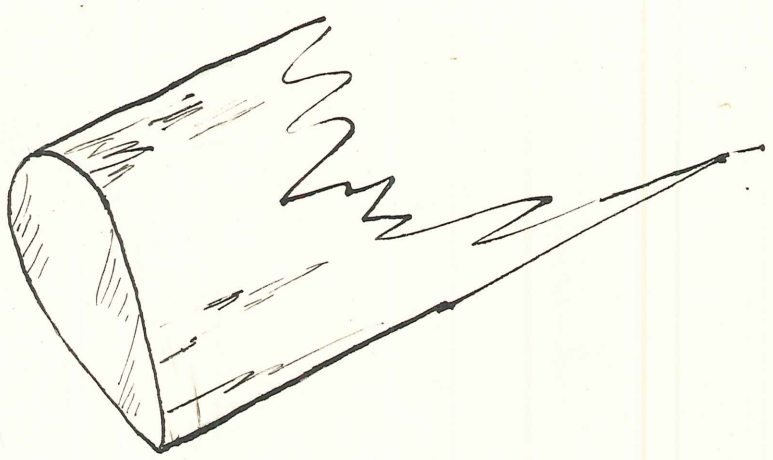

Σ-η

M. 11503:18.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

V

Nätnål

Trädlaget måste
vara hårt — vitbok, björk e.d.

M. 11503:19.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

V.

19

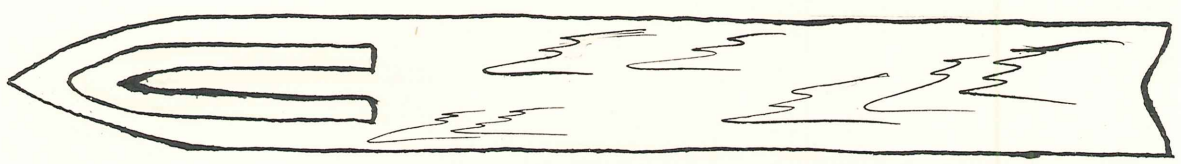

G. L.

M. 11503:20.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Lakfiske förekommer runt hela ön om is finnes. Man sitter då i sin metekoja på isen utanför sitt hem. I april månad metas nyt från båt.

Ej nyt ålfiske i egentlig bemärkelse. Det är nyn enstaka gång som ålen kommer med i en not.

Abborre fiskas på sten och sand botten runt hela ön. Då fisken leker på vårsidan tager man den i nät — stor — på 50 mm. maskor. Man låter näten stå ute hela sommaren från maj till okt. och går endast längs "övertennelu" och vittjar nätet. Detta tjäras med solarolja och fiskyarnstjära för att det ej skall ruttna.

Vid norra ändan i Erstaviken sätter man mjärdar. Struten är 5 m. lång och 1 m. hög. En långarm löper mot land 20 m.

34

35

M. 11503:21

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv.forskning vid Lunds universitet

Siknät.

I

Nätet går vanligtvis under benämningen strö- strø. Garnet var förr hemspunnet av lin – tw. Nu användes bomullegarn. Mellan maskorna är avståndet 5 cm. Nätet är 5 fot djupt och 20 famnar långt. Till tenular användes hampa och lin. Kork får tjänstgöra som flöte å grunt vatten, å djupvattennät användes näver. Ben och ringar nyttjas som sänke. Förr hade man även horn och för att göra detta tyngre inkilades en sten.

Tenularna snoddes förr av svinhår med ngt tagel. Så lär ännu vara fallet i Skärstads socken i Småland.

36

37

M. 11503:22.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Tullra

II

Näver flötena kallas tullror – tulror. De äro oftast 12–15 cm breda och c:a 5 cm i genomskärning.

38

M. 11503:23.

II

875

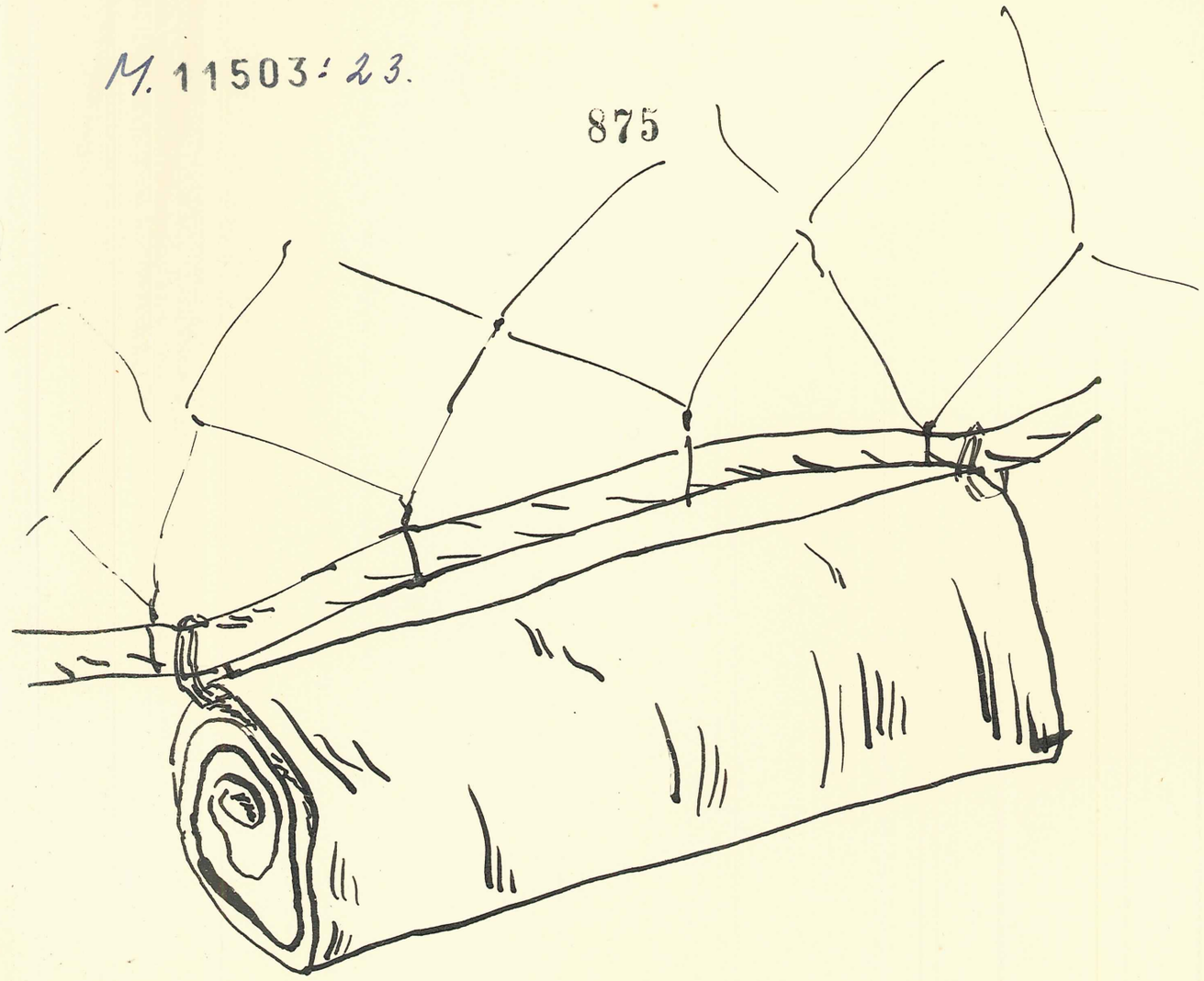

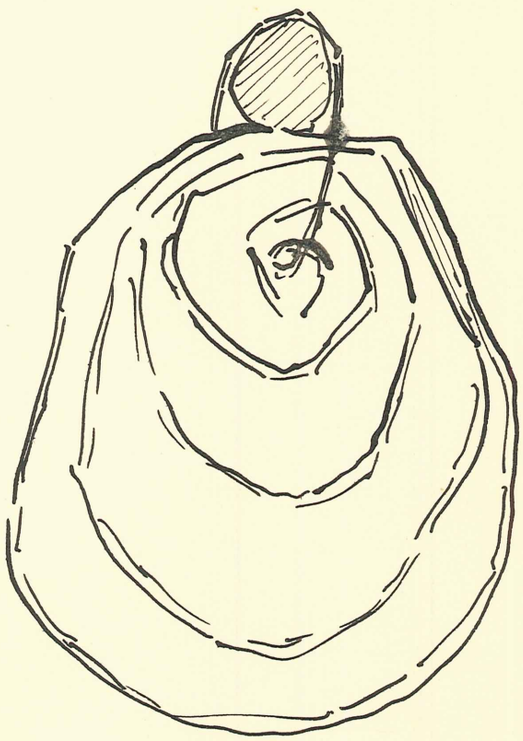

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

M. 11503: 24.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsfärskning vid Lunds universitet

III

Sänke.

Till sänke användes ben.- oxben.- av varierande längd 15 – 20 cm. Ett hål borras i var ända. Genom detta trädes en tråd omkring tennelu.

39

M. 11503:25.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv. forsk-
ning vid Lunds universitet

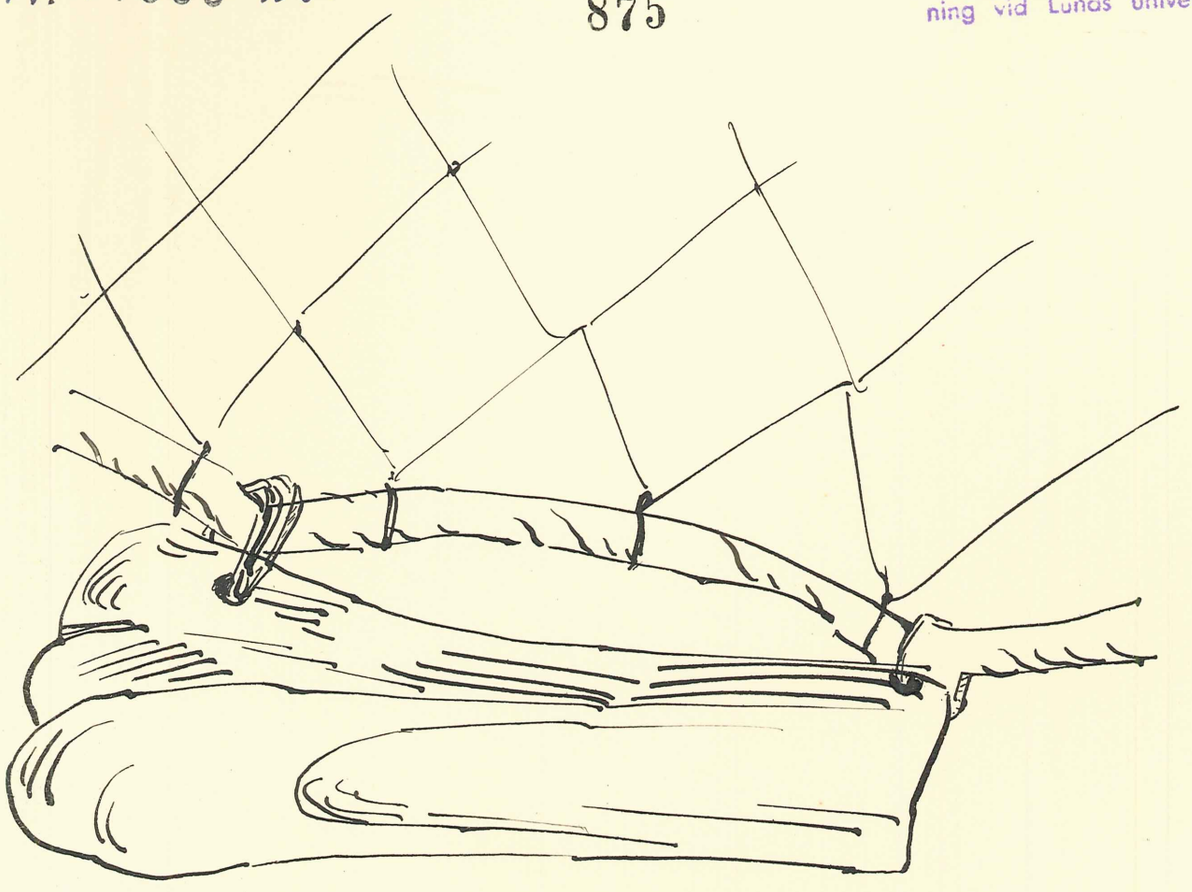

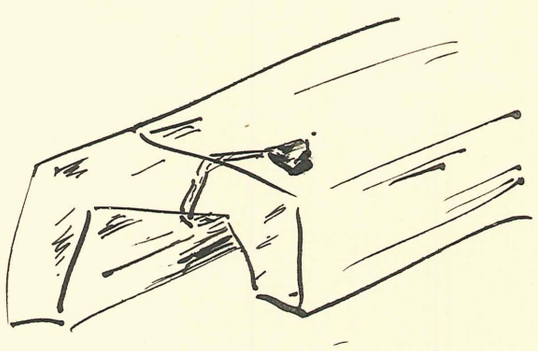

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv-forskning vid Lunds universitet

VII

a

Ankare.

Näten sättas i en rad — "länga" — Stengrund 5 nät, sandbotten 10–15 nät. Nätlängan fastsattes i ena ändan med ett ankare. Från ena ändan — ringen å ankaret löpa tvenne tåg till ändkäppen — stickan — å sista nätet. Från ankarets mitt går ett rep — nerlop — till en våle vid vattenytan.

Ankaret går under benämning "nätadragg." Klorna — klorna — från basen till spetsen 30 cm. Längd 118 cm.

Ankaret tillhör Gustavsson.

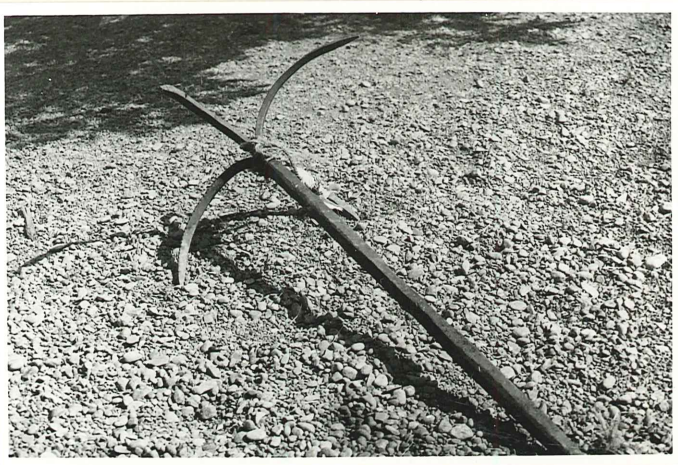

40

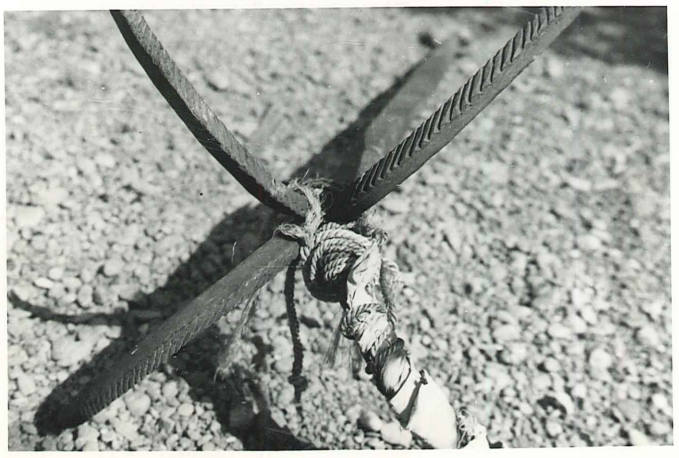

41

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv.forsk-
ning vid Lunds universitet

M. 11503:27.

VII

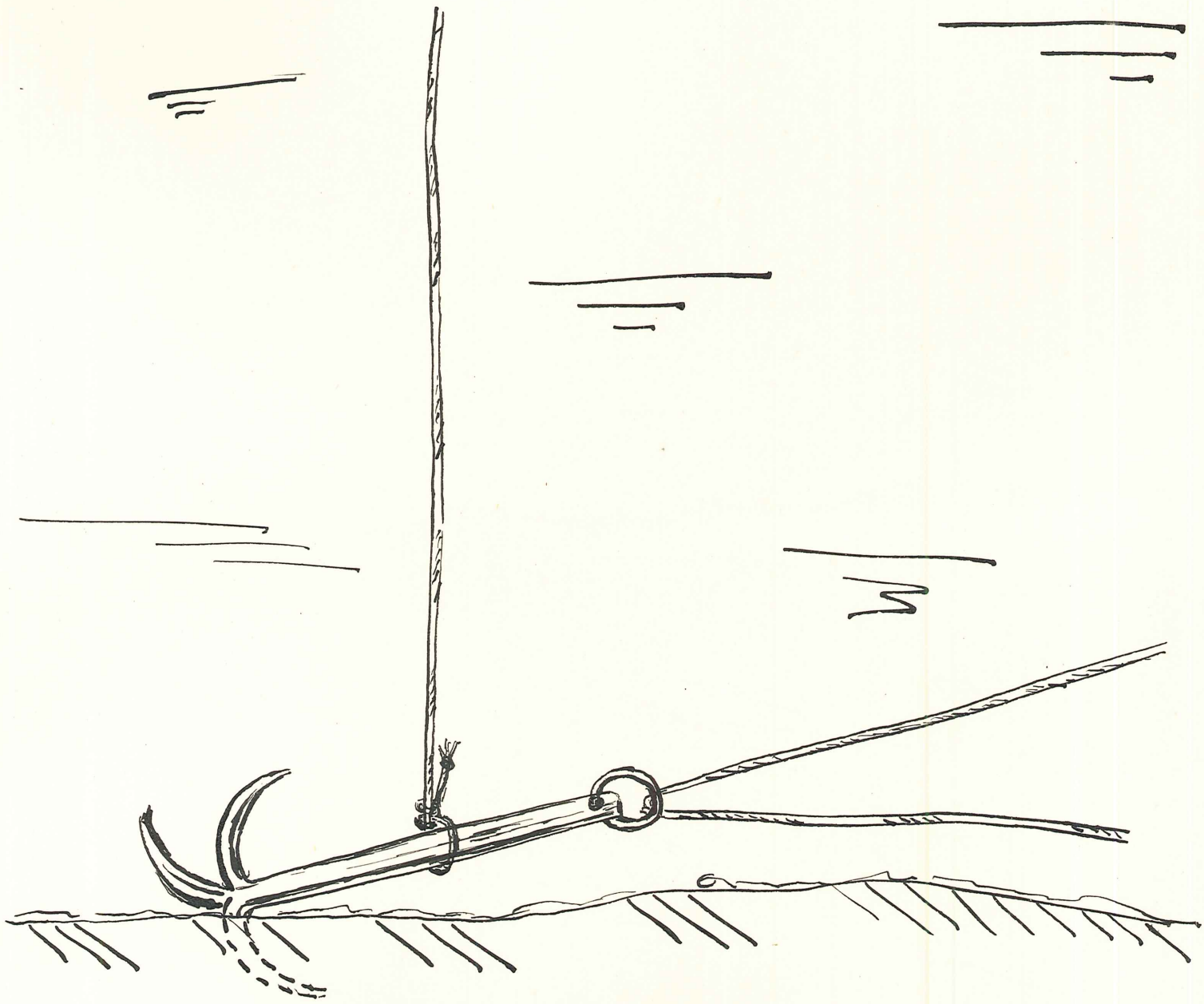

Σ-4

M. 11503:28.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Gubbe

VII

b

Ankaret gjordes förr ej av järn utan trä med sten som sänke. Klorna – klöar – även av trä. Stenar bundos på båda sidor om stolpen. (Vastrup)

Gubbe tillhörande Gustavsson.

Lännyd 75 cm.
Klör 69 cm.

42

43

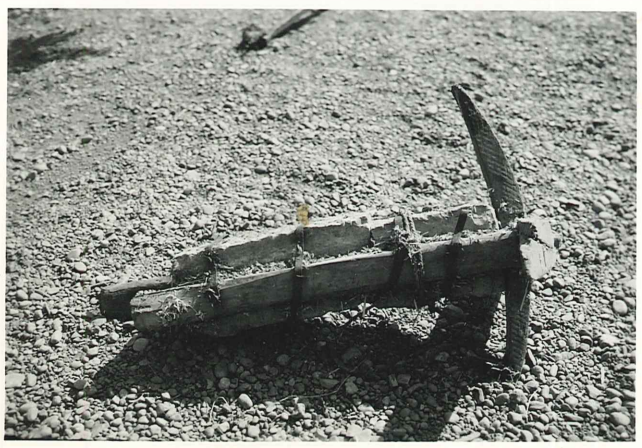

44

M. 11503:29.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv-forskning vid Lunds universitet

Gubbe

VII

C

Trägubbar med stensänke vill man gärna ha. Stenen ersättes ibland med cementbitar.

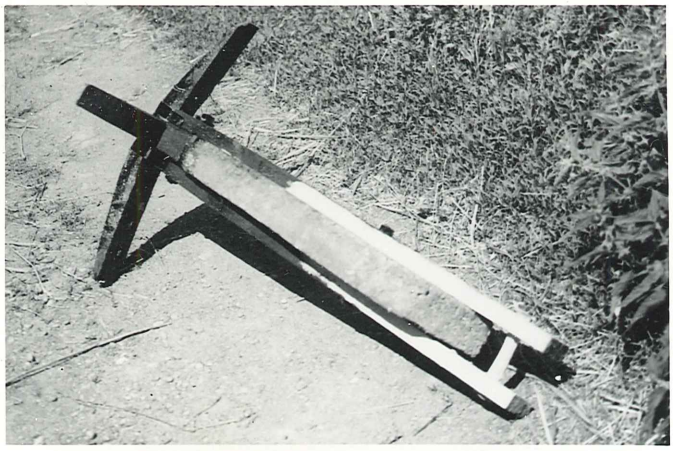

45

46

M. 11503:30.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

IX

"Våle"

Nätets läge markeras med en våle. Tjänstgör i ugn mån även som flöte. Vålens längd är varierande. - C:a 4 m. Tjockare i den ända, som bär ryp rept.

Fotos av Gustavssons våle.

47

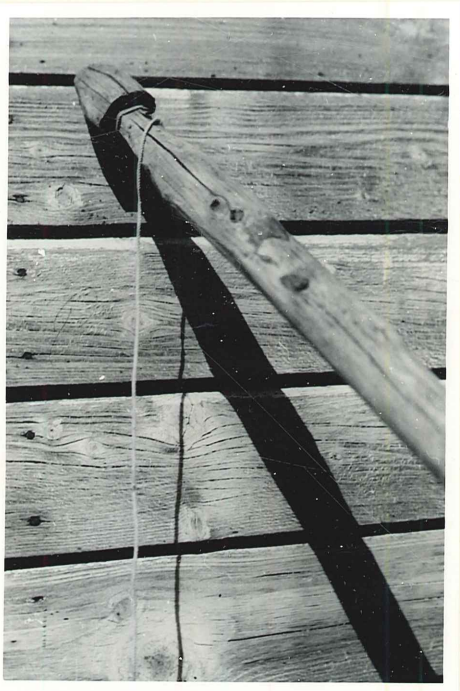

48

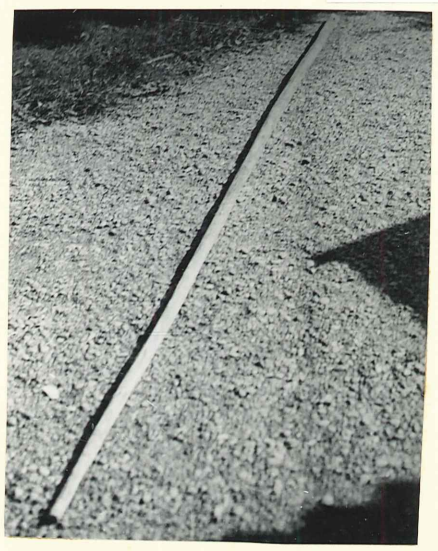

49

M. 11503: 31.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

IX

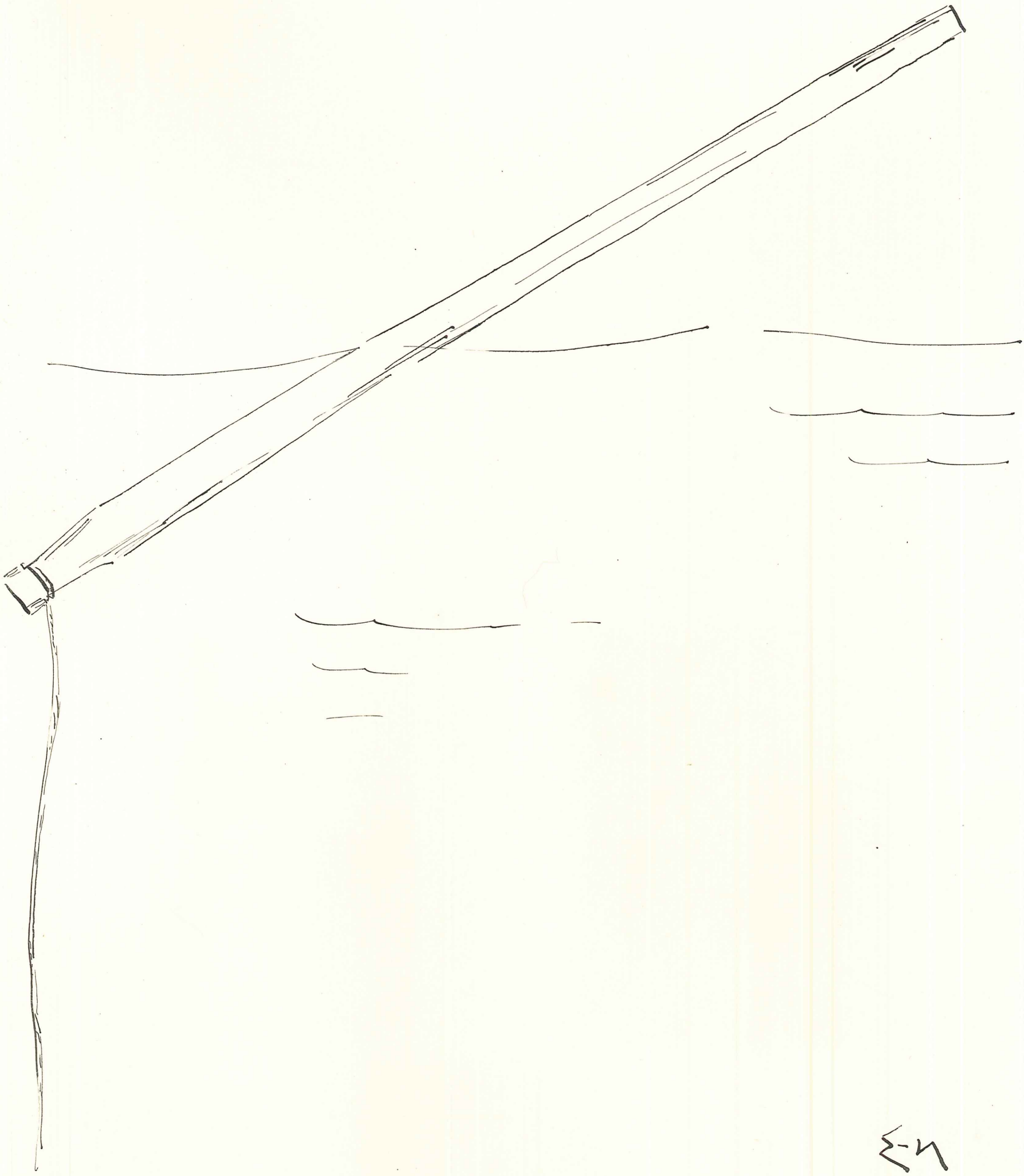

Σ-η

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv-forskning vid Lunds universitet

M. 11503:32.

VIII

Sticka

För att nätet skall kunna hållas utspänt har man i slutet på längan en träpinne – sticka. Den varierar mot bätets djup och går från svan – till under – tunnel.

4-3

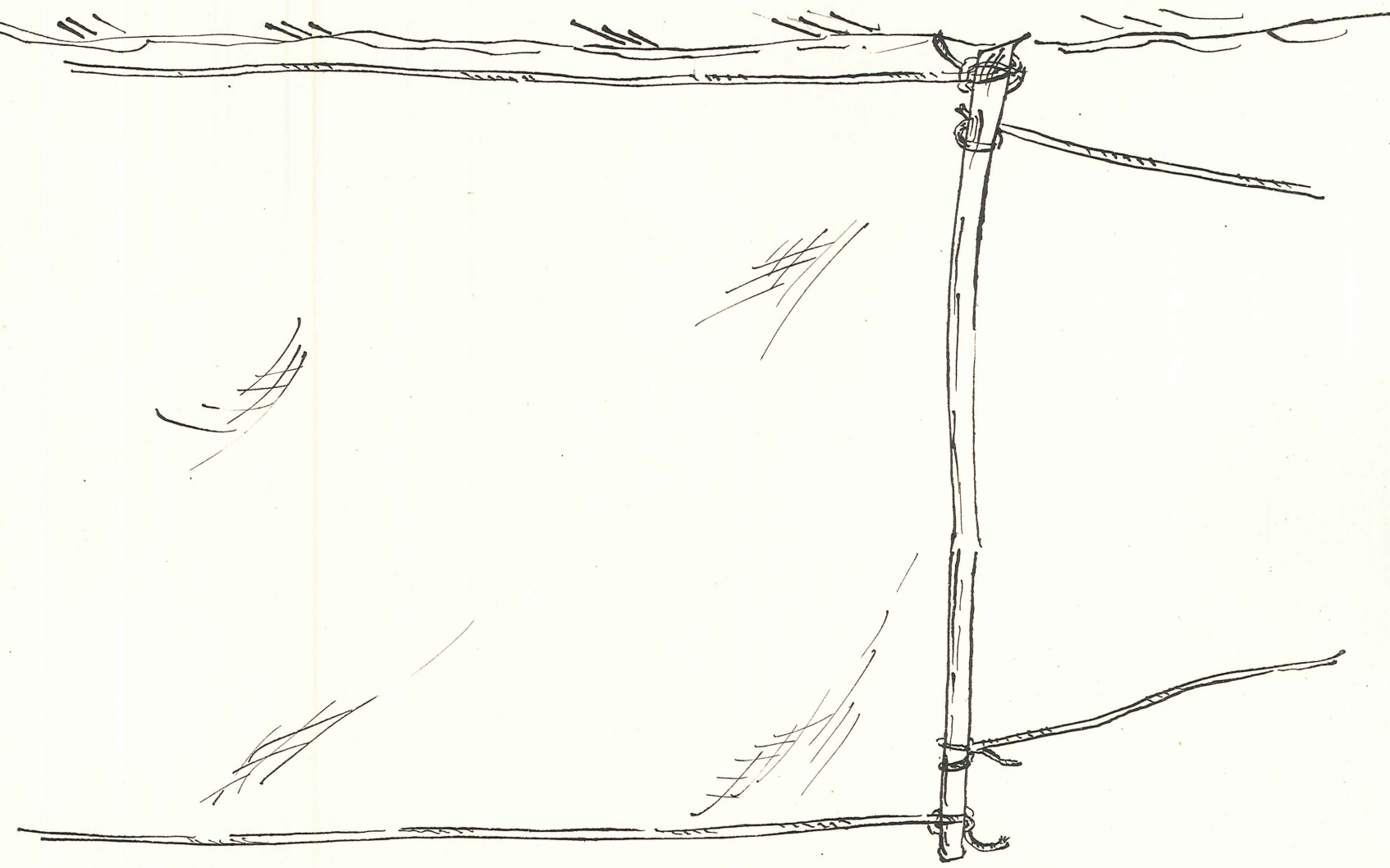

M. 1150:33.

875

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet
33

VIII

M. 11503:34.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv forskning vid Lunds universitet

Utterlapp.

Det är ej länge man använt utterbräda. Vanligtvis har har man fabriksgjorda plåtsaker — se Lindahls samling! —
För 25-30 år sedan gjorde man dock sina utterbrädor själv. Svenssons av gammal typ. "Lappen" 65 x 20 cm. Vid ena sidan fast ett sänke — en järnbit. En tredjedel från ena ändan är en pinne — 1½ dm. lång fastsatt. Den stödjes med stålträdar till de olika hörnen. Till denna pinne löper en lina, ofta en kopparträd och från själva utterbrädan utspännes tråden. Linan är c:a 25 m. lång och å denna är fastsatt 10 tofsar — 4-5 fammar långa. 2 fammar mellan varje tofs.

M. 11503:35.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

I början gick man längs land och lät utterbrädan löpa ute i vattnet. Bottnen måste då vara jämn. Nu förtiden låter man linen utlöpa från båten.

Det är mest gråsik – valmen får å denna rev. Börjar använda brädan i juni. Fångsten rikast i augusti och upphör fram mot vintern.

50

51

M. 11503:36.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Långrev.

52

Bilden till vänster visar vår sagesman Gustafsson i färd med att kroka tafsarna till långreven.

Till höger: de krokade tafsarna radas upp på så-kanten.

Underst närbild av en revaså.

53

54

M.11503:37.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv-forskning vid Lunds universitet

X

a

Isfiske

En vak hugges c:a 50 m. från land. Näten föras medelst en tjuga till nästa vak och nätlängan står som en båge.

Det är sällan Vättern fryser till och isfiske med nät förekommer c:a vart femte år.

M. 11503:38

875:

38

X

a

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv..forsk-
ning vid Lunds universitet

M.11503:39

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

X

6

Tjuga

En långstång – ofta två vålar sammanbundna – användes, då man för näten från den ena vaken till den andra. Det blir en tjuga – nu förtiden en vanlig hötjuga, fäst en träklyka – som hjälper till, då vålarna föras under isen.

M. 11503:40.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

X.
b.

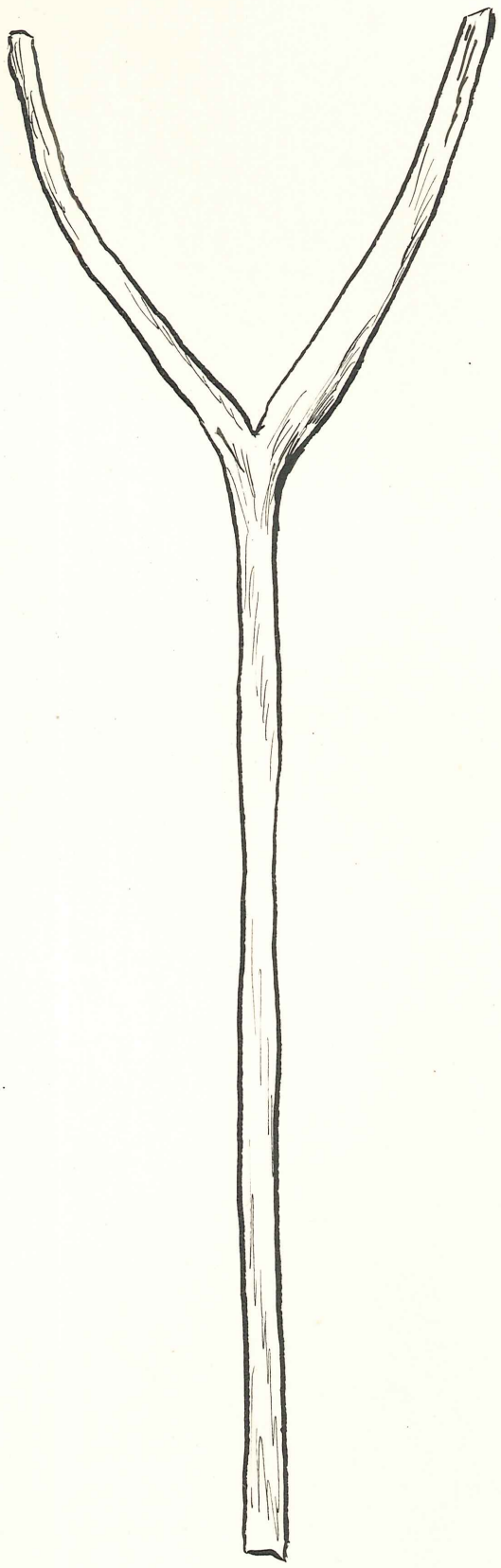

S. L.

M. 11503:41. 875 FOLKLIVSARKIVET Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Om not och notdragning.

Vill man träffa öfolket – åtminstone den manliga delen – gör man det i nio fall på tio bäst nere vid hamnen. Det skulle kunna skrivas en öns kulturhistoria i smått om denna samlingsplats för utbytande av åsikter om väder och vind, om teosoferna och indragning av elektriskt ljus, om fiske och om öns olyckliga båtaffärer. Låt oss em. inte tro att det andliga livet är särskilt intensivt eller forcerat när folket träffas. Mannarna är långsamma i vändningen. Tyvärr kanske vi få skriva en stor procent av slöheten på turismens konto. De fullvuxna karlarna lockas av det lättjefulla dagdrivarlivet ner vid hamnen, där de invänta Motala Express' Stjärnorps eller Hebebåtarnas ankomst och om lyckan är dem bevågen tjäna nyp till 15-20 kronor för en skjuts med sina remmalag runt ön. Kvinnorna äro de som

M. 11503:42.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

bli lidande på affären: de
få själva klara den ojämför-
ligt största anparten av
jordbruks- och trädgårdsarbetet.
Även om man icke med-
räknar hushållsarbetet anses
ju de förut nämnda prestationer-
na i regel kräva sin egen
man och följden blir här
överansträngning, bitterhet och
därmed följande disponibilitet
för neuroser, särskilt om de
serveras i den för ömenta-
liteten över huvud karakteris-
tiska formen av extatiska
trosrörelser. Pingstvännernas
rotfasthet på ön är belysande.
Alltnog, i dag
ville vi träffa en lämplig
meddelare för öns notdragning
och alltså begåvo vi oss ner
till hamnen, där uppteck-
naren åtskilliga somrar
stått vid notadrätten med
en kasse i handen för den
beställda rödingen. Turisterna
ha ännu inte börjat dagens
översvämningsförsök; det är
lugnt och svalt denna
morgon. Borta på ett rem-
malag upptäcker jag en
lång gentleman, utsträckt
på den röda plyschen med
mössan över ögonen och en
jönköpingssnugga av järn i

M. 11503:43.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

mungipan. Jag känner honom väl just på grund av Snuggan som jag i andalt beskådat under flitiga gratisskjutsar i min barndom. Det är Sven Nilsson i Habovället och han är mannen som vi söker. Sven är delägare i noten som hänger till tork borta vid uppgången till Turisthotellet:

55

Jag vet att Sven har dragit i natt och är nog ofin att fråga om resultatet. Sven ser sig generad omkring, spottar en brun stråle f. d. Mixture om ett hål i den nikotinfärgade tandraden – öfolket har genomgående dåliga tänder – och säger med låg röst: "Vi fick hunn". ["Få hund" = få ingenting.] Jag ber honom gå med till noten och ge mig några upplysningar o. Sven är genast färdig att demonstrera. Min kollega är i färd med att avplåta noten o. Sven ser intresserat på. Vi gör först en liten intervju om de olika notadrätterna. På östra stranden finns icke mindre än 8 stycken:

M. 11503:44.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

i norr vid Sandudden, därefter i Ersta, Lunn, Kumlaby (Kumlaby), Vrixlösa, Hamnen, Stybyas (Stigbys), o. Ölinne; på västra sidan ha vi Rönäs [därmed slutade Svens hjärna att fungera: "Si ja feskar ju bara på den här sia"! Den inaveln!]. Fiskerätten är lika med markrätten men någon definitiv uppgörelse har aldrig träffats. Den fiskerätt som medföljer kronans ägor arrenderas ut.

En not är en dyrbar historia och vanligen är man 8 personer i varje notalag. Man arbetar då i skift med 4 varannan kväll. Det förekommer givetvis också att endast 2 personer ha slagit sig ihop om en not, vilket är fallet med Sven och hans medfiskare.

Man drar när mörkret faller på. Varje drätt tar ung. 1 timma. Den vanligaste fångsten är sik och siklöja samt under hösten fram till jul Röding (den stora bokstaven omedveten: var och en som ätit röding förstår den!) och allorre.

Den not vi nu ska se på är en finnot.

M. 11503:45.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv forskning vid Lunds universitet

Notens längd är 25 m. pr arm. Kilen är 5 m. lång; vid bröstet är den 20 fot djup. Armens minsta djup (vid bärnet) är 7 fot. Bärnet är den ring varmed armen avslutas och i vilken krokarepet fästes.

Kil.

56

Svens hot hade moderna barnen av cykelfälgar men vid första notdrätt fanns den gamla typen kvar. De två fotona härunder visa Svens barnen. A representerar en övergångstyp, där de nedre ringarna äro bibehållna, samt den helt nya typen där cykelhjulets plåtkran sitta kvar. Den äldre typen är gjord av vidiga granrötter eller av ene. Ringen sam-

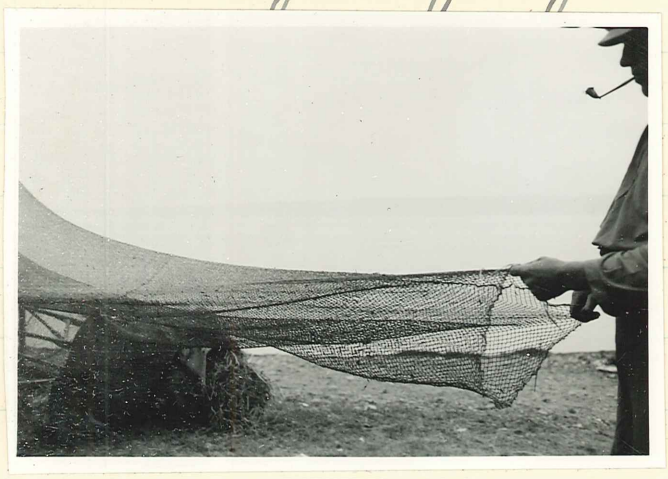

57 Kil: detalj

58

59

A: barnen

B: barnen

M. 11503:46. 875

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

manhålles av rep och är för-
sett med pänke av bly.
Maskstorleken hos resp.
armar är olika. 3
grovlekar finnas: vid
bröstet 15 mm. mellan
knutarna, därnäst
20 mm. och vid bärnet
25 mm. mellan knutar-
na. Materialet är 9-
trådigt bomullsgarn,
nr 12.

60 C: barne.

Notarepen
äro i 2 längder: det första på
rullen kallas rullarepet och
är 175 famnar långt, materialet
är manilla el. hampa. Därefter
följer krokarepet, som är
50 famnar långt och av
kokos.

För 20 år sedan
drog man alltid för hand.
Nu använder man spel
(med undantag
för krokarepen
som dras in för
hand fortf.). Be-
stående av en
rulle på järnaxel
med den uppsatt
på en träställning.

61 Spel.

Bilden visar 2 spel med rullarna
mot varandra. Rullens längd
är 160 cm., diam. är 8 cm. Träställ-
ningens höjd är 90 cm.; på maken

M. 11503:47 875 6
FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

bildar den som synes en triangel vars bas är 165 cm. och höjd 145 cm. – Obs. på rullarna de två notakrokarna av ene, som användes när man (ax) hankar upp krokarepen.

Vid bröstet sitter ett flöte av trä som kallas kråka och ett sänke av horn, "kalvshornet" ("Kalvshornet ho går på bötten och kråka ho flyter").

62

Kråkan består av tre delar, 2 lika stora halvcirklar, 35 cm. långa vid basen o. 18 cm. största bredd samt 2,5 cm. tjocka, och en liten triangelformig lapp som skiljer de två andra åt. Triangelstyckets bas är 14 cm.

Till tælnen användes kokos. Flötena äro av trä och (modernare) kork (storlek 15 × 15 cm.), sänkena ben (förr horn).

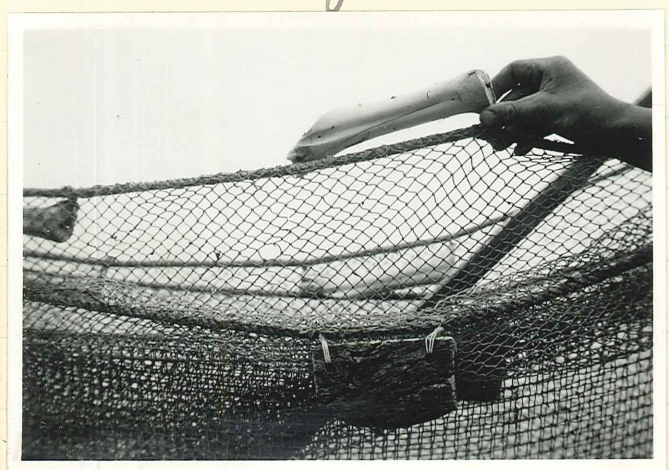

63 Flöten o. sänken.

Någon "sugga" att lägga upp tögen på har Sven inte sett. Däremot använder man notabår, som är tillverkad av ek

M. 11503:48. 875 7

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv-forskning vid Lunds universitet

och består av 2 st. 210 cm. långa störar och 8 st. 70 cm. långa tvärsliggande käppar.

65

64

Ställningen där noten hänges upp kallas "galge", "notagalge". Den består av 9 st. 2 - 1½ m. långa störar placerade med 2 m:s mellanrum. Den första i ordningen är dubbel o. försedd med stödkäpp bakåt (liksom nr 4). Den äldre typen har pinnar av trä. Sven har 7-tumsspik, men Erstadrättens notagalge har träpinnar.

67 Finnot.

66 Galge: detalj.

Bilden på nästa sida ger en föreställning om Erstanotens övriga utrustning: kråka,

M. 11503:49.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv.forskning vid Lunds universitet

68 Galge

rullar med rullarep, sänken (ben), flöten (träplattor och korkskivor) samt överst på galgen krokarepen av kokos.

\# På östra sidan av ön bindes nörra ännen, dvs. vänstra (ansiktet mot noten!) rullarepet, i land, varefter man från båten kankar i först hela rullarepet och krokarepet i rak linje; sedan vänder man och går parallellt med land tills sista armens barne är satt, varpå man går rakt på land. Sedan dras rullarepen in pr spel och först när krokarepen äro inne börjar man närma sig varandra så att armarna sluta om fångsten.

Land.

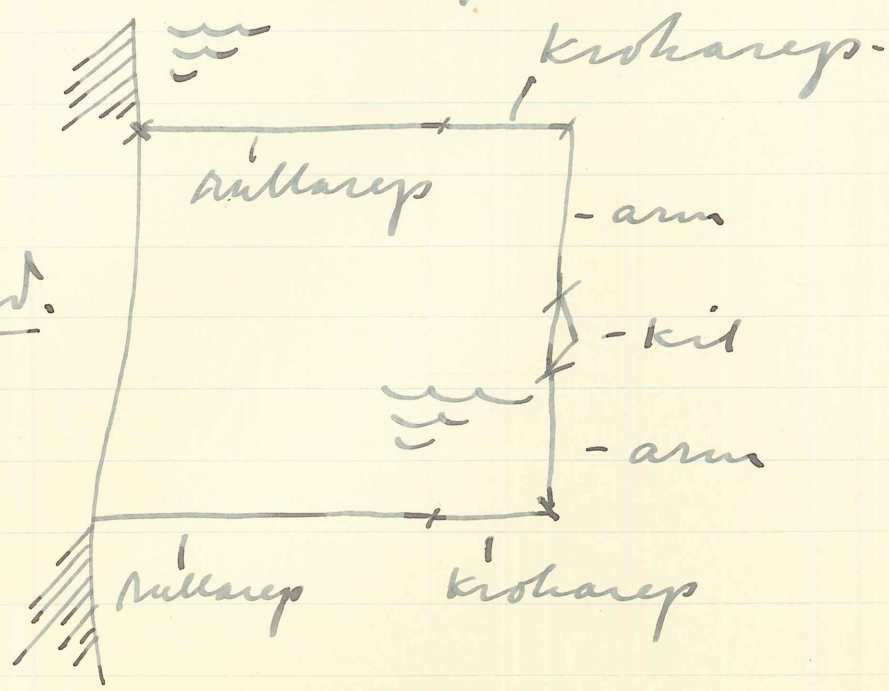

\#

M.11503:50.

Visnjö
Stigby

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Båtlyppor.

69

70